

Hakkaa päälle!

Ratsumieskillan julkaisu

5/2026

Breitenfeld 2026

Ratsuväen perinnetyötä vuodesta 1962

Breitenfeldin päivä Hennalassa

Varuskunnan loppuminen Hennalassa 2014 lopussa lopetti Breitenfeldin päivän viettämisen aina syyskuun alkupäivinä. Hämeen Ratsujääkäripataljoonan aikana Breitenfeldiä vietettiin kolmipäiväisenä vapaaehtoisena harjoituksena. Niitä aikoja muistellaan vielä haikeana. Nyt aika on toinen, mutta Breitenfeldin päivää vietettiin Hennalassa pitkästä aikaa 5.9.2026.

Valmiina lipunnostoon.

Lippukentän kasteinen nurmikko kiilteli aamuauringon loisteessa juhlaväen saapuessa Breitenfeldin päivän aloitukseen kahdentoista vuoden jälkeen.

Lippuvartio, ratsut ja seremonian vastaanottajat asettuivat paikalleen. Paikalle oli saapunut paljon yleisöä.

Juha Sihvonen ja Matti Hilska

Ohjelma alkoi suunnitelman mukaisesti tasan kello 10.00 lipunnostolla. Kielekkeinen valtiolippu nousi salkoon vahvojen miesten vetämänä ja lippua tervehdittiin asianmukaisesti.

Emeritus kenttäpiispa Pekka Särkiö piti ratsailla kenttähartauden ja sen jälkeen lippuvartio siirtyi Mannerheimin muistomerkillle ja Hämeen aluetoimiston päällikkö evl Kimmo Alesmaa ja Urpo Karjalainen laskivat seppeleen.

Pekka Särkiö piti hartauden ratsunsa selässä. Evl Kimmo Alesmaa ja Urpo Karjalainen laskivat seppeleen Mannerheimin muistomerkillle, jossa maakuntajoukkojen miehet seisoivat kunniavartiostossa.

Ratsastusnäytös

Lippukentälle oli kokoontunut runsaasti yleisöä, jota kiinnosti ratsastusnäytös. Mukana oli seitsemän ratsukkoa, joita komensi Tampereen Seudun Ratsuväenkillan eskadroonan päällikkö Risto Jurva. Mukana oli myös nuoria ratsastajia, mikä edesauttaa ratsukoiden mukanaoloa myös tulevaisuudessa.

Ratsastusnäytöksen jälkeen yleisöllä oli mahdollisuus tutustua hevosiin ja ratsastajiin varusteineen. Kysymyksiä esitettiin ja vastauksia saatiin.

Parasta näkyvyyttä suurelle yleisölle

Ratsukot muodostivat jälleen kerran merkittävän osan yleisöä kiinnostavasta ohjelmasta. He ansaitsevat erityisen kiitoksen esiintymisestä. Meidän kannattaa muistaa, että ratsastajien harjoitukset, matkustaminen, hevosten valjastaminen ja lämmittely vaatii paljon enemmän aikaa kuin varsinaisen ohjelman suorittaminen.

Ilman hevosten läsnäoloa ratsumiesten tapahtuma olisi selvästi puutteellinen.

Suuri kiitos ratsastajille Breitenfeldin päivästä!

Hevoset ja ratsastajat ruotujärjestyksessä:

Ratsumieskilta

Kirsi Ahlgrén	Sirkkon	Hollola
Jörg Eifflaender	Lego	Hollola
Pekka Särkiö	Timo	Lahti
Anni Sippola	Ippe	Sysmä
Emma Juoksukangas	Sulo	Sysmä

Tampereen seudun ratsuväenkilta ry

Petri Salonen	Milady	Tampere
Timo Salonen	Rio Starlit Sky	Tampere

Osastoa komensi Eskadroonan päällikkö Risto Jurva ja tulivastaavana toimi Arto Kuusiahho, molemmat Tampereen Seudun Ratsuväenkilta ry:stä

Mielenkiitoinen seminaari

Päivän ohjelma jatkui upseerikerholla, jossa kuulumme mielenkiitollisia esityksiä ja nautimme mahtavan lounaan.

Seppo Toivonen

Hennalan historian kaikki käänteet hyvin tuntema Seppo Toivonen aloitti venäläisten sotilaiden asumisesta Lahdessa, Hennalan varuskunnan perustamisesta ja vapaussodasta ja sen jälkeisestä ajasta päättyen varuskunnan lakkautukseen.

Jukka Koivisto

Ratsumieskillan puheenjohtaja Jukka Koivisto keskittyi päivän todelliseen aiheeseen, Breitenfeldin taisteluun ja ratsuväen perinteisiin. Hänen laaja-alainen katsauksensa antoi selvän kuvan perinteiden vaalimisesta nyt ja tulevaisuudessa.

Jarno Anttalainen

Valmiuspäällikkö Jarno Anttalainen esitelmöi varautumisesta, joka koskee kaikkia yksilöstä yhteisöihin, kunnista yrityksiin ja koko yhteiskuntaan. Kriittisen infran suojaaminen on ensiarvoisen tärkeää ja tietoisuus siitä on kasvamassa.

Perinteet ja Paikallispataljoona

Perinnekomentajan tiedote 19.8.2026

Hämeen paikallispataljoona ottaa käyttöönsä Hämeen Ratsujääkäripataljoonan nimen, lipun ja tunnukset.

Kun Hämeen Rykmentti (ja HämRjP) lakkautettiin 2014, Puolustusvoimat ja Ratsumieskilta sopivat perinteiden siirtymisestä Panssariprikaatin ja Ratsumieskillan vastuulle.

Ratsumiesten perinnekomentajana toimii Hämeen aluetoimiston päällikkö.

Pataljoonan lippu on edelleen olemassa, uusittu 2000-luvulla ja erinomaisessa kunnossa. Lipun käyttöön on liittynyt perinneasuisen lippuvartion mukanaolo - tämä käytäntö jatkuu uuden pataljoonan yhteydessä.

Breitenfeldin juhla Lahden Upseerikerholla

Emeritus kenttäpiispa Pekka Särkiö saapumassa Breitenfeldin iltajuhlaan

Hämeen aluetoimiston päällikkö evl Kimmo Alesmaa ja Ratsumieskillan puheenjohtaja Jukka Koivisto vaimoineen ottivat vastaan vieraat Breitenfeldin iltajuhlaan. Tunnelma oli odottava, olihan edellisestä kerrasta yli kymmenen vuotta.

Perinnekomentaja Kimmo Alesmaa toivotti vieraat tervetulleeksi nauttimaan hyvästä ohjelmasta perinteiden äärellä.

Hannu Lehtonen ja Seppo Hovi vapauttivat tunnelman

"Oi aika sa entinen - Sodan ja rauhan lauluja" antoivat Hannu Lehtonen ja Seppo Hovi. Upeaa laulua ja soittoa ja väliin Seppo Hovin tarinoita ja huumoria.

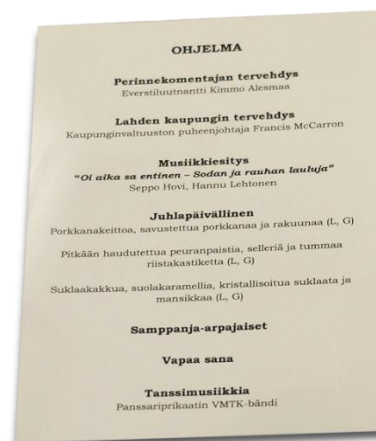
Juhlailallinen

Hannu Lehtosen ja Seppo Hovin esityksen jälkeen nautittiin hyvä illallinen.

Menussa oli tällä kertaa porkkanakeittoa, savustettua porkkanaa ja rakuunaa. Pääruokana oli pitkään

haudutettua peuranpaistia, selleriä ja tummaa riistakastiketta. Illallisen päätti suklaakakku, jossa oli suolakaramellia, kristallisoitua suklaata ja mansikkaa. Juomat hoitivat kaikki oman makunsa mukaan.

Samppanja-arpajaiset

Illan samppanja-arpajaisissa oli palkintona kolme korkealaatuista samppanjaa

Pol Roger Réserve Champagne Brut
André Clouet Un Jour de 1911 Champagne Brut
Bollinger Special Cuvée Champagne Brut

Arvonnassa onni suosi Anita Simolaa, Krista Karjalaista ja Heikki Auraa.

Palkittuja

Samppanja-arpajaisten jälkeen palkittiin ansioituneita ratsumiehiä.

Kunniakirjat luki Tampereen Seudun Ratsuväen Killan puheenjohtaja Risto Jurva ja ristit kiinnitti MPKL:n puheenjohtaja Marko Patrakka.

*Risto Jurva ja Marko Patrakka palkitsemassa Hämeen Eskadroonan ratsumiehiä.
Kuva: Ari Pakarinen*

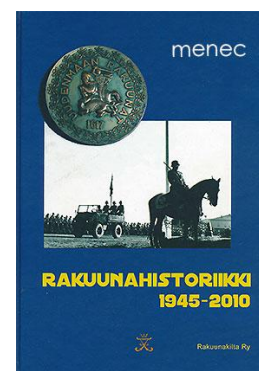
Pronssisen kiltaristin myönnettiin seuraaville ratsumiehille

Salonen Petri	Hämeen eskadroona
Salonen Timo	Hämeen eskadroona

Rakuunahistoriikin 1945-2010 saivat

Jukka Elomaa	Ratsumieskilta
Pekka Hennala	Ratsumieskilta
Matti Hilska	Ratsumieskilta

Kirjat luovutti Erkki Joukainen Rakuunakillasta

Tanssit

Illan päätteeksi tanssittiin VMTK bändin ja Kimmo Kopran tahdissa ja nautittiin yhdessäolosta.

Seuraavan kerran Breitenfeldin juhlat järjestetään Lappeenrannassa!

Teksti ja kuvat: Jussi Sainio jos ei muuta mainittu

Spur Ride 2026

Spur Ride 2026 suoritettiin Finferupissa Tanskassa 28.-31.7.2026.

Jälleen osallistujat saivat ikimuistoisen kokemuksen hakiessaan omia rajojaan ja tuntiessaan ryhmän voiman. Välillä ylitettiin mukavuusalue.

Suorittajan näkökulman antaa majuri Mikael Poussa

Brittisotilaat osallistuivat ensimmäistä kertaa Sysmän talvikurssille tammikuussa 2026. Hyvin sujuneen harjoituksen jälkimainingeissa järjestäjät hieman ehdottelivat olisiko Spur Ridelle lähtijöitä tulevana kesänä? Kysyessäni, mikä on Spur Ride, sain vastaukseksi vain epämääräistä myhäilyä. Vastaukseni tähän mystiseen seikkailukutsuun oli tietenkin kyllä, ja maaliskuussa tulikin parin rivin kryptinen email-kutsu heinäkuun koetukseen.

Spur Ride on amerikkalainen ratsuväen perinnerituaali ja koulutustapahtuma, johon liittyvät olennaisesti fyysinen ja henkinen stressi, sosiaalinen paine, kova kuri, amerikkalaiselle sotilaskulttuurille ominainen hevosenleikki, hengen nostatus ja vaativat sotilaalliset suoritteet maastossa.

Käytännössä Spur Ride on intensiivinen, monikansallinen NATO-jalkaväkiharjoitus, joka tänä vuonna järjestettiin Tanskassa. Annettuun rastikoulutukseen sisältyi mm. ampumista, taistelijan rata, suunnistusta ja muita sotilaan perustaitoja.

Major Mikael Poussa. Kuva: Erkki Vilja

Olen palvellut Iso-Britannian reservin ratsuväessä 1996-2003 (Sherwood Rangers), ja sittemmin viestijoukoissa 2008-2026. UK:n sotilasperinne, varsinkin ratsuväessä, on paljon vanhempaa perua kuin amerikkalainen - poltimmehan valkoisen talon viimeksi vuonna 1814.

Brittiupseerina koen entisten siirtomaiden sotilasperinteet ja rituaalit joskus vieraiksi, mutta Spur Ride itsessään oli erinomaisesti ja tottuneesti järjestetty, haastava ja uniikki tapahtuma, johon

osallistuin hyvin ylpeänä kutsustani. The Order of the Spur:issa on yliedustus suomalaisia, jotka kokevat ratsuväkiperinteen omakseen ja jotka kunnia-asianaan pitävät koulutuksen ja perinnetoiminnan korkeaa tasoa Euroopassa yllä.

Spur Riden parasta antia ovat muut kandidaatit - seura on erinomaista. Spur Ridelle valikoidutaan ja kutsutaan - sinne ei voi hakea. Jokainen Spur Holder on oman kandidaattinsa suosittelija ja sponsori, mistä juontuu kandiin yleisesti hyvä aines ja vapaaehtoisten erinomainen asenne koulutusta kohtaan.

Belgialais-Suomalais-Brittiläis-Saksalais-Itävaltalaisryhmämme hitsautuikin suorituspaikassa nopeasti yhteen ja meistä tuli toimiva porukka. Spur Riden komentokieli on englantia ja ryhmämme käytti enimmäkseen sitä. Ryhmämme jäsenien eri vahvuudet ja kokemus tulivat harjoituksen myötä ilmi ja tuimme toisiamme.

Harjoituksen alussa kellot, kamerat ja puhelimet kerättiin pois, mikä johti pian ajattomuuden tunteeseen edetessämme harjoitteesta ja tehtävästä toiseen iltaa ja yötä myöten. Nukkuminen jäi vähiin, ja aamuhämärissä Spur Holderien äänet panivat kandiit jälleen liikkeelle ja kohti uusia haasteita. Liike jatkui päivästä päivään.

Harjoituksen loppua kohti kumuloituva väsymys, stressi ja raskaus painoivat päälle, mutta ryhmät jatkoivat sitkeästi, kunnes harjoitus julistettiin loppuneeksi. Harjoituksen jälkeinen huolto ja pesu, Spur Dinner rituaaleineen ja kandiin induktio Spur Holdereiksi tuntuivat epätodellisilta intensiivisen rypistyksen jälkeen - metsässä majoittumisesta ja jatkuvasta valppaana olostani oli tullut jo normaalitila, josta takaisin siviiliin oppiminen vei pari päivää. Omia ryhmäläisiä tulee ikävä; he tulivat läheisiksi niin nopeasti.

Mitä jäi käteen? Kiitollinen olo ainutlaatuisesta kokemuksesta. Kiitos sponsorille kutsusta. Kiitokset Spur Holdereille onnistuneesta koulutuksesta, ja kiitokset paljon töitä tehneille järjestäjille Tanskassa ja Suomessa.

Major Mikael Poussa
254 Sig Sqn, 13SR
Royal Corps of Signals

SPUR RIDE 2026

Spur Holder, alikersantti Hanna-Mari "Hansu" Karhinen

Heinäkuun lopun ilta Finderupin harjoitusalueella Tanskan Jyllannissa oli lämmin. Edessä oli kuitenkin jotain aivan muuta kuin kesäinen leiriviikko. Reppu kiristettiin selkään, taisteluvarusteet tarkastettiin viimeisen kerran ja ympärillä vallitsi odottava hiljaisuus. Kukaan ei vielä tiennyt tarkalleen, mitä seuraavat päivät toisivat tullessaan. Yksi asia oli kuitenkin varma: kannuksia ei täältä saanut matkamuistona mukaan. Ne lähtisivät vain mukaan, jos pää ja fyysisyys kestäisi.

Kannukset ansaitaan, niitä ei anneta

Spur Ride ei ole tavallinen sotilastaitokilpailu, koulutusleiri tai marssitapahtuma. Kyse on perinteestä, jonka juuret ulottuvat Yhdysvaltain ratsuväkeen. Perinteen mukaan sotilas ei saanut käyttää kannuksia ennen kuin oli osoittanut taitonsa, sitkeytensä ja kykynsä toimia osana joukkoa. Nykymuodossaan tapahtuma mittaa ennen kaikkea osallistujan luonnetta, periksiantamattomuutta ja yhteistoimintakykyä. Kannuksia ei jaeta osallistumisen perusteella tai yksilösuorituksista.

Spur Ride 2026 osallistujia. Kuva: Henks Paddington

Finderupin harjoitusalueella järjestetty Spur Ride 2026 kokosi yhteen 25 kandidaattia sekä yli kaksikymmentä kokeneempaa Spur Holderia useista Euroopan maista. Tanska tarjosi osallistujille kaikkea muuta kuin helpon toimintaympäristön. Tapahtuman järjestäjänä toimivat tänä vuonna Tanskan kodinturvajoukot.

Neljän päivän aikana osallistujat joutuivat kohtaamaan niin fyysisiä kuin henkisiäkin haasteita, joiden tarkoituksena oli selvittää, olivatko he ansainneet oikeuden käyttää ratsuväkiperinteisiin kuuluvia kannuksia ja stetsonia.

Kutsusta kandidaatiksi

Spur Rideen ei ole avoin ilmoittautuminen. Jokainen kandidaatti kutsutaan mukaan henkilökohtaisesti, ja jo kutsun saaminen edellyttää useamman Spur Holderin suositusta. Osallistujille jo kutsu tapahtumaan on tunnustus. Tapahtumassa halutaan varmistaa, että kandidaateilla on jo ennen lähtöviivaa näyttöjä aktiivisuudesta, palvelushengestä ja sitoutumisesta. Kukaan ei siis päädy Spur Ridelle vaan sattumalta.

Suomalaisia osallistujia oli tänä vuonna valittu mukaan Päijät-Hämeestä, Uudeltamaalta, Pirkanmaalta, Varsinais-Suomesta sekä Pohjois-Karjalasta. Mukana oli niin reserviläisiä kuin aktiivisia maanpuolustajia, joita yhdisti kiinnostus ratsuväkiperinteisiin sekä halu haastaa itseään. Jokainen kandidaatiksi valittu henkilö on käynyt läpi epävirallisen arvioinnin omassa yhteisössään.

Jokaisella kandidaatilla on sponsori (vanhempi Spur Holder), joka pitää huolen, että kokelas on valmistautunut ja sitoutunut koitokseen. On suuri häpeä, jos juuri sinun kandidaattisi ei suoriudu Spur Ridesta, joten jokainen seniori pitää varmasti huolen siitä, että kaikki tarvittava tieto on osallistujalla selvillä.

Ratsuväen perinne elää vahvana myös Euroopassa

Spur Ride perustuu yhdysvaltalaisen ratsuväen Order of the Spur -perinteeseen, joka on yksi tunnetuimmista yhdysvaltalaisen ratsuväen perinteistä. Nuoret ratsumiehet joutuivat osoittamaan taitonsa eri tehtävien suorittamisella ennen kuin heille annettiin oikeus käyttää kannuksia.

Myöhemmin hevoset vaihtuivat panssariajoneuvoihin, mutta perinteet säilyivät. Kannukset eivät ole palkinto osallistumisesta, vaan kannuksista tulee symboli, joka kertoo kantajansa osoittaneen sitkeyttä, osaamista ja sitoutumista ratsuväen henkeen. Ne symboloivat yhteisöä, jossa arvostetaan vastuuta, periksiantamattomuutta ja toisten tukemista.

Tänä päivänä perinne näkyy erityisesti Spur Ride -tapahtumissa, joissa kandidaatit suorittavat erilaisia fyysisiä, henkisiä ja sotilaallisia tehtäviä. Tarkat suoritteet vaihtelevat tapahtumittain, ja osa niistä pidetään tarkoituksella salassa myös tulevilta osallistujilta. Tavoitteena on säilyttää tapahtuman luonne ja varmistaa, että jokainen kohtaa haasteet ilman ennakkotietoa. Vaikka tapahtuman juuret ovat Yhdysvalloissa, vuosien saatossa siitä on muodostunut kansainvälinen yhteisö.

Euroopassa järjestetyillä Spur Rideilla on vuosien varrella nähty myös yhdysvaltalaisia osallistujia. Eräs kandidaatti kertoi suorittaneensa vastaavan tapahtuman omassa tukikohdassaan Yhdysvalloissa ja saaneensa siellä kannukset sekä stetsonin. Kokemus oli hänen mukaansa ollut verrattain kevyt,

jopa hieman koominen. Suomessa järjestetty Spur Ride muutti näkökulman täysin. Suorituksen jälkeen hän kertoi arvostavansa kannuksiaan ja stetsoniaan aivan eri tavalla kuin aiemmin, ja sanoi vasta nyt kokevansa todella ansainneensa oikeuden käyttää niitä. Tapaus kertoo paljon siitä arvostuksesta, jota eurooppalaiset Spur Ride -tapahtumat ovat vuosien aikana rakentaneet kansainvälisessä Spur Holder -yhteisössä.

Suomalaiset erottuivat edukseen

Monessa maassa sotilaan henkilökohtaiseen huoltoon liittyviä asioita opetetaan jatkokoulutuksessa tai erikoistumisen yhteydessä. Suomessa ne kuuluvat jo varusmieskoulutuksen perusteisiin. Tämä näkyi käytännössä heti ensimmäisen päivän aikana. Suomalaisille oli selvää, kuinka huolehditaan jaloista, kuivatetaan varusteita, ylläpidetään toimintakykyä ja toimitaan muuttuvissa sääolosuhteissa. Samoin perustaistelumenetelmät, joita Suomessa opetetaan jo varusmiespalveluksen alkuvaiheessa, osoittautuivat kansainvälisessä vertailussa vahvaksi osaamisalueeksi.

Moni suomalainen osallistuja huomasi varmasti nopeasti, etteivät kaikki toimintatavat olleet muille yhtä itsestään selviä. Tämä ei tarkoittanut paremmuutta tai kilpailua kansallisuuksien välillä. Se osoitti ennen kaikkea suomalaisen reservijärjestelmän vahvuuksia. Suomessa koulutetaan suuria ikäluokkia toimimaan kenttäolosuhteissa, ja osaaminen säilyy reservissä aktiivisen harjoittelun myötä. Finderupissa tämä näkyi ihan käytännössä, miten opit otettiin käyttöön. Suomalaiset kandit herättivät hyvällä tavalla huomiota.

Finderup haastoi myös osallistujia säällä

Jos itse tapahtuma oli vaativa, oli sitä myös sää. Viikon aikana lämpötilat vaihtelivat noin kymmenestä asteesta jopa 33 asteeseen. Öisin ilma muuttui viileäksi ja kosteaksi. Päivisin aurinko puolestaan teki fyysisestä rasituksesta entistä raskaamman.

Vaihtelevat olosuhteet muodostivat oman haasteensa. Liian kylmässä toimintakyky laskee. Liian kuumassa keho kuivuu nopeasti. Molemmissa tilanteissa virheiden riski kasvaa. Kandidaatit joutuivat jatkuvasti huolehtimaan nesteytyksestä, vaatetuksesta ja energiatasapainosta samalla, kun fyysiset tehtävät jatkuivat.

Hiki pois. Kuva: Erkki Vilja

Moni kokenut reserviläinen toteaa, että yksittäinen raskas suoritus on harvoin ongelma. Vaikeaksi tilanteen tekee useiden kuormittavien tekijöiden yhdistelmä: väsymys, kylmyys, kuumuus, märät vaatteet ja jatkuva epävarmuus siitä, mitä seuraavaksi tapahtuu. Tieto ajankulusta tai muusta ympäröivästä maailmasta on minimoitu ottamalla urheilukellot, puhelimet ja muut älylaitteet pois. Juuri tällaista ympäristöä Spur Ride pyrkii luomaan.

Tervetuloa epämukavuusalueelle

Tarkat tehtävät kuuluvat tapahtuman perinteisiin eikä kaikkea kerrota julkisuuteen.

Jotkin asiat ovat kuitenkin tunnettuja: Ainakin painavaa tukkia kannetaan. Ainakin kastutaan ja ainakin väsyttään. Todellisuudessa näiden yksittäisten tehtävien merkitys on kuitenkin pienempi kuin niiden muodostama kokonaisuus.

Tukinkantoa yhteistyönä. Verryttelyä kovempiin tehtäviin. Kuva: M.W

Yksi Spur Riden suurimmista väärinkäsityksistä on ajatus yksilösuorituksesta. Todellisuudessa kyse ei ole kilpailusta, jossa etsitään vahvinta, nopeinta tai sitkeintä osallistujaa. Spur Ridella ei todellakaan etsitä vahvinta juoksijaa, nopeinta marssijaa tai suurinta voimannostajaa. Tarkoitus on löytää henkilöt, jotka kykenevät jatkamaan silloin, kun mukavuus on kadonnut jo aikaa sitten. Moni kandidaatti saapuu tapahtumaan ajatellen, että kyseessä on fyysinen haaste. Poistuessaan he ymmärtävät osallistuneensa ennen kaikkea henkiseen testiin ja samalla luoneet ikuisia ystävyys-suhteita ympäri Eurooppaa.

Board: Kuva M.W.

Boardin edessä

Yksi tapahtuman mielenkiintoisimmista vaiheista on niin sanottu esittäytyminen Boardille.

Kyseessä on kansainvälinen "arviointiryhmä", joka muodostuu eri osallistujamaiden vanhemmista Spur Holdereista. Boardin tehtävänä ei ole tarkastella ainoastaan fyysisiä suorituksia vaan kokonaisuutta, ryhmää. Sen jäsenet arvioivat kandidaattien motivaatiota, tietämystä ja suhtautumista ratsuväkiperinteeseen. Arvioinnissa katsotaan myös se, että onko joku valmiina heittämään ryhmäläisensä Boardin raadeltavaksi.

Itse pääsin toimimaan tapahtuman aikana Suomen edustajana yhtenä Boardin jäsenenä. Tehtävä tarjosi ainutlaatuisen näkymän siihen, kuinka erilaisista taustoista tulevat osallistujat suhtautuvat samaan tavoitteeseen. Vastaukset vaihtelivat, mutta yksi asia oli yhteinen lähes kaikille: halu kehittyä ihmisenä. Kandit eivät puhuneet pelkästään sotilaallisista taidoista vaan johtamisesta, vastuusta, palveluksesta ja yhteisöllisyydestä. Veljeys ja siskous oli vahvasti läsnä.

Kun viimeisetkin voimat ratkaisee

Viimeinen päivä osoittautui monelle viikon haastavimmaksi vaiheeksi, mikä on myös yksi Spur Riden keskeisistä tavoitteista. Kun takana on useita vuorokausia fyysisistä ja henkistä kuormitusta, pienetkin vastoinkäymiset tuntuvat tavallista

suuremmilta. Väsymys kertyy, palautumiseen jää vain vähän aikaa ja vaihtelevat sääolosuhteet koettelevat osallistujia jatkuvasti.

Viimeisen päivän aikana osa kandidaateista kärsi kylmyyden ja rasituksen aiheuttamista oireista, jotka vaativat tavallista enemmän huomiota sekä ryhmän keskinäistä tukea. Eräs tanskalainen osallistuja huomasi ryhmätoverinsa olevan selvästi uupunut. Vaikka hänen omatkin voimavaransa olivat koetuksella, hän antoi tälle lämpöpeitteensä ja huolehti siitä, että tämä sai riittävästi nestettä. Muutamaa tuntia myöhemmin sama kandidaatti oli jälleen täysipainoisesti mukana ryhmän toiminnassa ja osallistui yhteisten varusteiden kantamiseen.

Tilanne kuvasti hyvin Spur Riden henkeä: vaikeuksista ei selvitä yksin, vaan ryhmä onnistuu, kun sen jäsenet tukevat toisiaan ja kantavat vastuuta yhteisestä tehtävästä.

Koalafication. Kuva Erkki Vilja

Nämä tilanteet havaittiin myös Spur Holdereiden osalta nopeasti, ja ne saatiin korjattua paikan päällä ilman ulkopuolisen hoitohenkilöstön tarvetta. Kandidaatit ovat koko ajan valvonnan alla ja heitä käsketään keskeyttämään, jos tilanne niin vaatii. Monelle osallistujalle juuri nämä terveyttä koettelevat hetket jäävät mieleen. Ei siksi, että ne olisivat vaarallisia, vaan siksi, että niiden aikana nähtiin tapahtuman todellinen henki; Väsyneitä autettiin, varusteita jaettiin, kannustettiin toista jaksamaan ja kukaan ei jäänyt yksin.

Suomalaiset osallistujat. Kuva: Henks Paddington

Kansainvälinen veljeys syntyy yhteisistä kokemuksista

Vaikka Spur Ride perustuu kilpailunomaiseen asetelmaan, tapahtuman ydin ei ole kilpailussa. Sen ydin löytyy yhteisöllisyydestä. Neljän päivän aikana eri maista saapuneet osallistujat muodostivat ryhmän, jonka jäseniä yhdistivät samat haasteet ja yhteiset kokemukset. Kieli vaihtui tilanteesta toiseen, mutta yhteistyö toimi. Perinteet, huumori, tarinat ja kokemukset kulkivat ihmiseltä toiselle yli kansallisten rajojen. Juuri tästä syystä moni tapahtumaan osallistunut palaa mukaan myöhemmin Spur Holderina. Kannukset ja stetsonit ovat näkyviä symboleja, mutta tärkein asia on yhteisö niiden takana. Kansainvälisyys ei Spur Ridellä jää pelkäksi juhlapuheeksi. Koska kandidaatit sijoitetaan tarkoituksella monikansallisiin ryhmiin, yhteistyötä tehdään alusta lähtien yli kieli- ja maarajojen. Ryhmissä puhuttiin englantia, hollantia, ruotsia, saksaa, ranskaa ja tanskaa. Välillä käskyt ymmärrettiin käsimerkeillä, välillä huumorilla. Neljän päivän jälkeen kielimuureista ei ollut enää tietoaakaan. Perusajatus on siis yksinkertainen: ryhmä onnistuu tai epäonnistuu yhdessä.

Vahvimmankaan osallistujan suoritus ei riitä, jos koko ryhmä ei pysy mukana. Siksi tapahtuman aikana korostuvat yhteistyö, vastuun jakaminen ja kyky auttaa muita silloin, kun oma jaksaminenkin on koetuksella. Juuri tässä piilee tapahtuman todellinen opetus. Kannuksia ei ansaita näyttämällä olevansa muita parempi, vaan osoittamalla pystyvänsä toimimaan osana joukkoa, yhdessä.

Etenemistä ojan pohjalla. Kuva: Erkki Vilja

Neljän päivän aikana ryhmät oppivat hyödyntämään jäsentensä erilaisia vahvuuksia. Jollakin oli vahvaa maasto-osaamista, toisella kokemusta johtamisesta ja kolmannella kyky pitää yllä ryhmän henkeä vaikeissakin tilanteissa. Kansallisuuksilla ei lopulta ollut merkitystä. Merkitystä oli sillä, että vieressä kulkeva henkilö teki kaikkensa yhteisen tavoitteen eteen.

Tapahtuman aikana muodostuneet ystävyysuhteet ja verkostot ovatkin yksi syy siihen, miksi moni osallistuja pitää Spur Ridea yhtenä merkittävimmistä kokemuksistaan.

Stetsonit ja kannukset odottavat uusia Spur Ridereita. Kuva: Erkki Vilja

Spur Dinner – kokemusten pöytä

Jos viikon raskain osuus koetaan maastossa, sen emotionaalinen huippuhetki saavutetaan Spur Dinnerissä. Moni kokenut Spur Holder kuvailee sitä tapahtuman parhaaksi hetkeksi. Eikä syyttä. Neljän päivän rasitus on takana. Kandidaatit ovat saaneet peseytyä. Märät varusteet on vaihdettu puhtaisiin. Kasvoilla näkyy väsymystä, mutta myös helpotusta. Ja ennen kaikkea ylpeyttä.

Nikolashkaja drinkki.

Kuva: Erkki Vilja

Perinteinen Spur Dinner pohjautuu ratsuvärikulttuuriin, jossa saavutuksia juhlistetaan muodollisessa, mutta samalla vahvasti yhteisöllisessä tilaisuudessa. Siihen kuuluvat omat sääntönsä, maljansa ja perinteensä. Tunnelmaa on vaikea kuvailla ihmiselle, joka ei ole ollut paikalla. Pitkän pöydän ääressä istuu ryhmä ihmisiä, jotka tietävät tarkalleen, mitä vieressä oleva henkilö on viime päivien aikana kokenut. Sanoja ei juuri tarvita ja yhteinen kokemus puhuu puolestaan. Usein juuri tämän pöydän ääressä kandidaatit ymmärtävät täysin, mitä ovat saavuttaneet ja tunteet ottavat vallan.

Yhdeksän suomalaisen täysosuma

Spur Ride 2026 oli neljä päivää fyysistä räsitusta, henkisiä haasteita, kansainvälistä yhteistyötä ja vanhojen perinteiden vaalimista. Vuoden 2026 Spur Ride muistetaan Suomessa yhdestä erityisestä syystä: kaikki yhdeksän suomalaista kandidaattia läpäisivät kirkkaasti ”maaliviivan”. Kyse ei ollut sattumasta eikä yksittäisestä onnistumisesta. Se oli seurausta hyvästä reserviläiskoulutuksesta, vahvasta motivaatiosta sekä osallistujien henkilökohtaisesta sitoutumisesta. Jokainen mukana ollut suomalainen joutui käymään läpi samat koettelemukset kuin muutkin. Jokainen myös selviytyi niistä.

Samalla suomalaiset jättivät vahvan ja hyvän vaikutelman kansainväliseen Spur Holder -yhteisöön.

Neljä päivää aiemmin Finderupin harjoitusalueelle saapui joukko kandidaatteja, joiden ainoa yhteinen nimittäjä oli tavoite ansaita kannukset.

Kun Spur Dinnerin viimeiset maljat oli nostettu, pöydän ääressä istui joukko ihmisiä, joita yhdistivät yhteiset koettelemukset, uudet ystävyysuhteet ja neljän päivän aikana ansaittu kunnioitus. Kannukset ovat näkyvä symboli. Todellinen palkinto on jotakin aivan muuta.

Teksti: Hanna-Mari ”Hansu” Karhinen, Spur Holder vm. 2023

Sanasto

Board

Kansainvälinen arviointiryhmä, joka koostuu kokeneista Spur Holdereista eri maista. Board arvioi kandidaattien motivaatiota, tietämystä, toimintaa ryhmässä sekä sitoutumista ratsuväkiperinteeseen.

Kandidaatti (Candidate)

Spur Rideen kutsuttu osallistuja, joka pyrkii ansaitsemaan oikeuden käyttää kannuksia ja stetsonia.

Order of the Spur

Yhdysvaltalaisen ratsuväen perinne, johon Spur Ride perustuu. Perinteen tarkoituksena on tunnistaa henkilöt, jotka ovat osoittaneet sitkeyttä, osaamista ja yhteisöllisyyttä ratsuväen hengessä.

Spur Holder

Henkilö, joka on hyväksytysti suorittanut Spur Riden tai muun Order of the Spur -perinteeseen liittyvän hyväksytyn suorituksen ja saanut oikeuden käyttää kannuksia sekä stetsonia.

Spur Ride

Ratsuväkiperinteeseen perustuva kansainvälinen tapahtuma, jossa kandidaatit suorittavat fyysisiä, henkisiä ja ryhmätyöskentelyä mittaavia tehtäviä ansaitakseen kannukset.

Spur Dinner

Spur Riden päätteeksi järjestettävä perinteinen juhlaillallinen, jossa kandidaattien suoritus päätetään virallisesti ja yhteisiä kokemuksia juhlistetaan.

Stetson

Leveälierinen ratsuväen perinnehattu, joka toimii yhdessä kannusten kanssa näkyvänä symbolina Spur Holder -yhteisöön kuulumisesta.

Kannukset

Perinteinen ratsastuksessa käytettävä varuste, joka Spur-yhteisössä symboloi ansaittua jäsenyyttä, sitkeyttä ja sitoutumista ratsuväen perinteisiin.

Ratsuväen henki (Cavalry Spirit)

Arvomaailma, jossa korostuvat yhteisöllisyys, johtajuus, palveluhenki, rohkeus, vastuun kantaminen sekä toisten tukeminen vaikeissa tilanteissa. Hooaaah!

Ratsumieskillan perinneammunnat

Perinneammunnat Vesivehmaalla Kenraalin radalla lauantaina 3.10.2026. klo 9.00
Tarjolla on ammuntaa eri aseilla ja tietenkin nokipannukahvit ja makkaranpaistoa.

Tervetuloa!

Sotilasvalalla Heinolassa

Hämeen Panssaripataljoonan saapumiserän II/26 valatilaisuus järjestettiin maakuntavalana Heinolassa elokuun 13. päivänä. Juhlapäivän ohjelma oli monipuolinen ja myös maakunnallisilla maanpuolustusjärjestöillä oli tapahtumassa mahdollisuus esitellä toimintaansa. Ratsumieskilta oli luonnollisesti joukossa mukana.

Itse valatilaisuus oli järjestetty urheilukentälle, missä oli riittävät tilat ja yleisölle näkyvyys niin itse valalle, katselmukselle ja ohimarssillekin.

Viereiselle hiekkakentälle oli tuotu kalustonäyttely sekä järjestöjen esittelypisteet. Hiekkakentällä pasteerailivat myös Kirsi Ahlgrén Sirkkonilla ja Jörg Eifflaender Legolla saaden ympärilleen vankan ihailijajoukon.

Kirsi Ahlgrén Sirkkonilla ja Jörg Eifflaender Legolla. Kuva: Matti Hilska

Hakkaa päälle!

Ratsastajat kilpailivat yleisömenestyksestä tasapuolisesti kahdesti esiintyneen Varusmiessoittokunnan ja sen kivääriryhmän esitysten kanssa.

Killan esiintymistelttaa Heinolassa isännöivät Mikko Lehtonen, Raimo Tevajärvi, Matti Hilska, Ilkka Sipilä ja Pekka Hennala. Kuva: Simo Kiuru

Hennala herää

Kun valatilaisuus olisi osunut lähes samaan ajankohtaan kuin Hennala Herää, järjesti yhdistys vain seppeleenlaskutilaisuuden kasarmialueella.

Mannerheimin rintakuvalle ja Suomen evakot patsaalle laskivat seppeleet Jenni Paasio, Kai Merenlahti ja Matti Hilska.

Teksti: Matti Hilska.

Kuva: Timo Vento

Hakkaa päälle!

Toimituskunta

Matti Hilska

Jussi Sainio

mattihilska@phnet.fi

jussi.sainio@phnet.fi

Aineistot:

Word

jpg, png

Kannen kuva:

Jussi Sainio

Kornetti Korpelan Breitenfeld

Vanhoja vitsejä ratsumiesten maailmassa

Breitenfeldin päivä syyskuun seitsemäntenä valkeni kirkkaana ja kuulaana. Koko varuskunta valmistautui ratsuväen perinnepäivän viettoon. Lippukentän nurmi oli leikattu, kentän reunalle oli tuotu tuoleja kutsuvieraita varten. Kornetti Korpela kertasi ratsastusnäytöksen ohjelmaa miehilleen. Kentälle on laitettu valmiiksi viisi pylvästä, joiden päähän oli asetettu kohtuullisen kokoiset kaalit. Kaksi tulirengasta oli myös valmiina, joskaan ne eivät vielä palaneet. Liikavarvasta kivisti taas pahan kerran.

Tasan kello kymmenen rykmentin komentaja komensi asennon ja ilmoitti lipun nostosta. Juhlavieraat nousivat seisomaan ja upseerit veivät käden lippaan. Kun lippu oli salossa, soitti orkesteri Suomalaisen ratsuväen marssin. Hartauden piti kenttärovasti Järvikunnas ja juhlapuheen eversti Kosti Kankaanpää, sodan käynyt eversti, joka puheessaan korosti ratsuväen perinteitä ja suomenhevosten merkitystä viime sodissa. Kornetti Korpelaa jännitti.

Ohjelmassa seurasi kornetti Korpelan johtama ratsastusnäytös, joka sujui hienosti ja sai kutsuvierailta valtavat aplodit. Kornetti Korpela oli ylpeä miehistään. Ja itsestään.

Seremonioiden jälkeen kutsuvieraat lähtivät upseerikerholle lounaalle ja kornetti Korpela komensi ratsut talleille. Korpelan päiväohjelma loppui tähän. Hän kävi varuskunnan saunassa, söi hyvällä halulla lounaan ja otti nokoset. Herättyään Korpela alkoi pukeutua iltaa varten. Upseerikerholla oli illallinen ja tanssiaiset. Pukeutuessaan kornetti Korpela huuhteli ikeniään pienellä määrällä Jaloviinaa. Sitten olikin aika lähteä kerholle. Odotus täytti kornetti Korpelan rinnan.

Tämä tapahtui siis eilen.

Kornetti Korpela oli hieman hikoillut yöllä, koska lakanat olivat läpimärät. Päätä jomotti. Aivosolut eivät olleet vielä heränneet. Ainakaan ihan kaikki. Korpela ajatteli, että hän kuulisi illan tapahtumista myöhemmin. Mutta ei arvannut, kuinka paljon hän lopulta tulisi kuulemaan. Ja muisti palautuikin hieman: heti saavuttuaan kerholle, hän huomasi Elviiran baaritiskin takana. Elviira, tuo kaunis ja ahkera nuori nainen oli siis töissä, eikä voinut osallistua tanssiaisiin. Hieman harmitti. Illallinen oli vallan mainio ja sen aikana nautittu koturoone (Côte du Rhône, toim. huom.) kevensi kornetti Korpelan jalkaa tanssia varten. Kevennystä tuntui olevan hieman liikaa ja kornetti Korpela päättikin siirtyä vahvaan kahviin. Siispä baarin puolelle ja tilaamaan. Koska Korpela ei vielä ollut aivan vakuuttunut pelkästä kahvista, tuli tilattua ”kahvi ilman jaloviinaa”. Neiti Elviira Korhonen oli kesän aikana hieman lämmennyt kornetti Korpelan lähentely-yrityksille, mutta huomasi Kornetti Korpelan olevan liian liikuttuneessa tilassa, jotta häntä olisi voinut päästää saatille. ”Valitettavasti Jaloviina on päässyt loppumaan, mutta kävisikö kahvi ilman Koskenkorvaa...

Jussi Sainio